

OBLUDNIK (34) *sb m*

o *prawdopodobnie jasne (tak w obłudny)*.

sg N obłudnik (3). ◇ *G* obłudnika (1). ◇ *I* obłudniki(e)m (2). ◇ *V* obłudniku (5). ◇ *pl N* obłudnicy (12). ◇ *G* obłudnik(o)w (2). ◇ *D* obłudnik(o)m (1). ◇ *I* obłudniki (1). ◇ *L* obłudnikach (1). ◇ *V* obłudnicy (6).

Sł stp brak, Cn s.v. obłudnie, Linde XVI(XVII1) – XVII(XVIII) – XVIII w.

Człowiek fałszywy, nieszczerzy, hipokryta; oszust, zwodnik; hypocrita Modrz, PolAnt, Vulg (34) : BibRadz II 141a marg, b marg; Vmizga fie pies gdy gdzye co zyeść czuie/ Tákże obłudnik kiedy pochlebuie. RejZwierc 216v; Tákimić modlitewkami zmyslonemi ci obłudnicy lud poſpolity zwodzą WujJud 243; WujJudConf 242; BudNT Matth 7/5, 24/51, Luc 6/42, 12/56; ModrzBaz 49v, 144v; Aldebertus/ rodzaju był Fráncus/ y czynił fie Apóstołem/ od młodości będąc wielki obłudnik / y ták ludzie zwodził/ iſz zá nim/ iáko zá Prorokiem chodzili. SkarŻyw 518, 324; Gdy tedy czyniſz iálmuznę/ nie tráb przed ſobą/ iáko obłudnicy czynią w bożnicách y po vlicách/ áby byli chwaleni od ludzi WujNT Matth 6/2, s. 26, Matth 7/5, 15/7, s. 65 marg, Matth 22/18 (13).

W połączeniu szeregowym (1): Komu z wft żadnie czuchnie znamio. chorobą płuc albo wątroby, á poſpolicie thaki bywa ózwalec [*lege: ózralec*] pijanicza/ pſotliwy, zdradny obłudnik zwodzca, richło wierząci, á złego rozumu *GlabGad O2*.

W przeciwstawieniu: »przyjaciel ... obłudnik« (1): gdzie w złym ráżie myślą/ w ſłowách przyiaciele/ á ná ſercách obłudnicy/ pokoiu nigdy práwego z bliźnim nie máią *SkarKazSej 675a*.

W porównaniach (2): A gdy fie modlicie/ nie będziecie iáko obłudnicy/ ktorzy fie rádźi w bożnicách y ná rogách vlic ſtojąc modlą/ áby byli widziáni od ludzi *WujNT Matth 6/5, Matth 6/16*.

Wyrażenia: »nędzny obłudnik« (1): O nędzni á omylni obłudnicy ſwiáta tego/ y ktoż tu kiedy był áby mógł mieć ták przepálaną biodrę ſwoię/ áby mógł być wolnym od pokuſy czártá ſprofnego/ á od ſwowolenſtwa ciála ſwoiego? *RejPos 345v*.

»omylny obłudnik« (1): RejPos 345v cf »nędzny obłudnik«.

»obłudnik ſwiata tego« (1): RejPos 345v cf »nędzny obłudnik«.

»na sercu obłudnik« (1): SkarKazSej 675a cf W przeciwstawieniu.

»obłudnik pokryty« (1): Bo ſzkáráda rzecz ieft/ y obłudnikiem pokrytym ták ieft/ ktory ſam złym będąc drugiego karze. *SkarKaz 279b*.

Szeregi: »antykryst i obłudnik« (1): Niezliczona liczbá Antykrýftow y obłudnikow zówždy gotowych ku zátráceniu wiernych *BibRadz II 138b marg*.

*»obłudnik a z pokrytą wiarą« (1): (nagł) Petreło Multánſki (-) [...] Stłumi rad obłudniká á s pokrytą wiarą. *PaprPan Ff*.*

Synonimy: fałesznik, hipokryta, obojętka, omylnik, pokrytca.